

CERTIFICAT DE NIVELL C2

Nota sobre els continguts avaluables del certificat de nivell C2

A més dels continguts que hi ha a continuació, l'examinand del certificat de nivell C2 ha de poder demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

1. Objectiu general

L'examinand ha de poder LLEGIR i ENTENDRE:

- Tot tipus de texts escrits, tant en sentit explícit com implícit.

L'examinand ha de poder ENTENDRE:

- Tot tipus de texts orals, tant en sentit explícit com implícit.

L'examinand ha de poder PARLAR:

- Amb total espontaneïtat, fluïdesa i precisió.
- Distingint tot tipus de matisos.
- Resumint la informació i reconstruint fets i arguments de manera coherent.
- Davant qualsevol situació, fins i tot les més complexes.

L'examinand ha de poder ESCRIURE:

- Amb total espontaneïtat, fluïdesa i precisió.
- Distingint tot tipus de matisos.
- Resumint la informació i reconstruint fets i arguments de manera coherent.
- Davant qualsevol situació, fins i tot les més complexes.

2. Objectius específics

a) Comprensió oral

L'examinand ha de poder entendre sense gens d'esforç i sense cap dificultat pràcticament tot el que escolta:

- Produccions orals emeses en directe o pels mitjans de comunicació, en qualsevol registre o varietat, encara que la velocitat de parla sigui ràpida.
- Interaccions complexes entre interlocutors experimentats en debats.
- Converses transaccionals entre interlocutors experimentats (negociacions de vendes, reclamacions amb implicacions legals, etc.).
- Conferències especialitzades, discussions i debats en què apareix terminologia específica.
- Instruccions tècniques complexes.
- Programes audiovisuals de qualsevol tipus (noticiari, documental, debat, etc.).
- Acudits, refranys, expressions idiomàtiques i col·loquials.

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder entendre la informació global, la informació específica, els detalls i la informació implícita de texts especialitzats llargs, variats i complexos:

- Texts de caràcter literari: poesia, narrativa i teatre.
- Texts argumentals i periodístics: assaigs, informes, articles d'opinió, notícies, reportatges, ressenyes de llibres i pel·lícules...
- Instruccions tècniques.
- Correspondència de tot tipus: cartes comercials, cartes professionals, missatges electrònics...
- Texts que genera la vida social, professional o acadèmica: texts publicitaris, treballs acadèmics, contractes diversos...
- Texts de caràcter irònic, humorístic, sarcàstic...

2.3. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure texts clars i elaborats d'una extensió considerable sobre qualsevol tema, amb una estructura lògica i eficaç i un domini exhaustiu de la normativa i del repertori lingüístic.

CATEGORIES TEXTUALS:

1. La descripció.
2. La narració.
3. Les instruccions.

4. L'argumentació.
5. L'explicació.

TIPUS DE DOCUMENTS:

1. Resum.
2. Comentari de text.
3. Correspondència formal a institucions i empreses.
4. Convocatòria i acta de reunió.
5. Carta al director.
6. Reclamacions, queixes i demandes.
7. Article d'opinió.
8. Crítiques.
9. Col·laboracions en revistes.
10. Discursos breus i parlaments.
11. Històries i experiències de ficció (texts creatius).

2.4. Expressió oral i interacció

L'examinand ha de poder expressar-se oralment d'una manera espontània, planera, fluida i ben estructurada. Aquesta capacitat s'ha de manifestar tant en diàlegs com en monòlegs adreçats a una audiència. L'examinand ha de poder participar sense gens d'esforç en tota mena de converses, adequant el seu lèxic a cada registre comunicatiu sense que els altres interlocutors puguin percebre cap problema en la comunicació.

a) EXPRESSIÓ INDIVIDUAL

En relació amb l'expressió individual, l'examinand ha de poder:

- Produir sense cap dificultat tot tipus de texts orals amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat i fent servir un ampli repertori lèxic adequat a cada situació comunicativa.
- Parlar amb un discurs clar i una estructura lògica, especialment en texts orals descriptius, instructius, argumentatius, explicatius i creatius.
- Parlar davant una audiència sense dificultats, tant en texts prèviament preparats com en texts espontanis.
- Dominar l'ús de les expressions idiomàtiques i els mots col·loquials i incloure'ls en el discurs quan el registre comunicatiu ho requereixi.
- Conèixer i fer servir espontàniament els neologismes més habituals.
- Recórrer als mecanismes de la derivació i la composició quan la precisió lèxica ho faci necessari.

- Pronunciar correctament tots els sons catalans, sense interferències d'altres llengües, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.
- Respectar la prosòdia de la frase, tant en un discurs improvisat com en un discurs llegit.

b) INTERACCIÓ

En relació amb la comunicació amb altres interlocutors, l'examinand ha de poder:

- Parlar sense gens d'esforç en tota classe de converses, emprar un vocabulari extens i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials.
- Interactuar amb facilitat i habilitat, i captar i utilitzar els senyals no verbals i d'entonació sense esforç.
- En cas de dificultat, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els seus interlocutors ni se n'adonin.
- Usar les interjeccions de manera adequada.
- Conduir hàbilment la conversa cap a un tema nou i desviar o eludir un tema de conversa que no li convé.
- Seguir fàcilment interaccions complexes a tres bandes en un grup de debat i participar-hi, fins i tot quan es tracten temes abstractes, complexos i no familiars.
- Defensar el punt de vista propi en situacions complexes, amb arguments articulats i persuasius, sense sentir-se en inferioritat davant un parlant nadiu.
- Mantenir negociacions per trobar una solució a una situació conflictiva (judicis, mediacions laborals, etc.).
- Afrontar preguntes difícils i, fins i tot, hostils, quan s'adreci a una audiència.

2.5. Domini pràctic del sistema lingüístic

ORTOGRAFIA

Vocalisme

Espectura de les vocals *a/e* i *o/u* en posició àtona:

- Paraules que contenen *a/e* i *o/u* a l'interior que sovint són objecte d'interferències d'altres llengües (*alcàsser, ametista, arravatar, latrina, majorana, aixovar, atordir, atribolar, estèrnum...*).
- Espectura de la vocal neutra àtona en paraules compostes: composts de dos elements lèxics (*barbaespès, guardaespalles...*) i composts per prefixació (*autoescola, antiespasmòdic...*). Els mots composts cultes amb *e* (*arterioesclerosi, bioespeleologia, cardioespasmè...*) i sense *e* (*batiscaf, circumspecte, aeròstat, atmosfera...*) abans del segon element.

- Paraules que tenen un significat o un altre segons si contenen *a* o *e* (*astorar/estorar, bladar/bledar, cingla/cingle...*).
- Paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*corb/curvatura, curvilini; fèmur/femoral; pèndol/pendular...*).
- Verb *peïxer*.

Consonantisme

- Escriptura de les oclusives:
 - Escriptura a final de paraula (*baobab, efeb, mihrab, almud, iod, quid, gag, reg, grog...*).
 - Escriptura a final de síl·laba (*abjecció, admonició, obcecar, subduir, obtús, dracma...*).
 - Paraules que canvien el significat segons si acaben en *t* o en *d*: *confirmant/confirmand, doctorant/doctorand, reverent/reverend...*
 - Altres paraules que s'escriuen amb *k* (*dakota, ginkgo, kart, kàiser...*).
- Escriptura de les nasals:
 - Ortografia d'alguns casos dubtosos (*fanfarró, comdor, femta...*).
 - Paraules compostes o derivades en què no es produeix adaptació ortogràfica (*benmereixent, granment, panmític*).
 - Ortografia dels grups *-nn-* (*mil·lenni, trienni, sunnita, pluriennal...*), *-mn-*, *-mpt-* i *-mpc-* (*amni, mnemotècnic, perempció, peremptori...*).
- Escriptura de les fricatives i africades palatals:
 - Terminació *-tjar* a final de paraula (*arítjar, hostatjar, ultratjar...*).
 - Dígrafs *-tx-*, *-tg-* i *-tj-* a interior de paraula (*atxim, sandvitx, xitxarel·lo, aritger, estatger, petge, estatja, bassetja...*).
 - Dígraf *tx-* a principi de paraula (*txa-txa-txa, txapela, txec...*).
 - El sufix *-atge* (*cilindratge, cimentatge, cupatge...*).
- Escriptura de les fricatives alveolars:
 - Essa sorda: qüestions ortogràfiques de *assentir* i *dissentir*, escriptura de *s* o *ss* en paraules que solen presentar dubtes (*arcabús, assutzena, cartipàs...*) i escriptura del grup *-xc-* (*excel·lir, excels, excipient...*).
 - Essa sonora: escriptura de *s* o *z* en paraules que solen presentar dubtes (*basalt, basar, cosac...*), paraules acabades en *-si* (*albuminosi, apoteosi, catarsi, enuresi, halitosi, osteoporosi...*) i terminació *-itzar* (*anatematitzar, caramel·litzar, desamortitzar, gramaticalitzar, pol·linitzar...*).
- Escriptura de les laterals:
 - Paraules que comencen per *al·l-* (*al·ligàtor, al·latiu, al·liaci...*), *anguil·li-* (*anguil·liforme...*), *col·l-* (*col·latari, col·ligar, col·ludir...*), *coral·li-* (*coral·lífer...*), *fel·lo-* (*fel·loderma...*), *fil·lo-* (*fil·loxera...*), *il·l-* (*il·lació, il·latiu, il·liri...*), *isal·lo-* (*isal·lohípsa...*), *mel·li-* (*mel·líflu...*), *mol·li-* (*mol·lície...*), *pol·lini-* (*pol·linari...*).

- Paraules que acaben en *-el·la* (*bagatel·la, fregatel·la, fumarel·la, partikel·la, pastorel·la, saltarel·la, tarantel·la...*), *-el·lar* (*bicarpel·lar, constel·lar, gemel·lar, lamel·lar...*), *-il·la* (*futil·la, maxil·la, postil·la, premaxil·la...*), *-il·lar* (*bacil·lar, postil·lar, sigil·lar, titil·lar...*), *-fil·làcies* (*cariofil·làcies...*) i *-fil·le* (*antofil·le...*).
 - Altres paraules que contenen *l·l* (*ampul·la, apol·lo, borratxel·lo, ciril·lic, compel·lir, fal·lible, gal·linaci, hàl·lux, mol·lificar, mul·là, pal·li, ral·li...*).
- Escriptura de la grafia *h*:
 - Paraules que comencen per *h*: *haiku, haima, hàlit, halitosi, halogen, hamamelis, harakiri, harpia; hema-* (*hematoma...*); *hepta-* o *hept-* (*heptaedre* o *heptàedre...*); *heroïnòman, hertz; higrò-* (*higròfil...*); *hilaritat, hindú; hiper-* (*hipèrbaton...*); *hipnosi; hipo-* o *hip-* (*hipocalòric...*); *hister-* (*histerectomia...*); *histo-* (*histograma...*); *histrioníc, hòlding; homeo-* (*homeòpata...*); *homi-* (*homicida...*); *homini-* o *homi-* (*homínids...*); *hormona, hosanna, hospici, hule, humus, hurra...*).
 - Paraules amb *h* intercalada (*ad hoc, àdhuc, almohade, apartheid, aprehensió, benhaja, bonhomia, clorhídric, cohort, desinhibir, gentilhome, ghanès, inhalar, menhir...*).
 - Paraules amb significat diferent segons si contenen *h* o no (*aprehendre/aprendre, enherbar/enervar...*).
 - Escriptura de les grafies *b* i *v*. Casos més dificultosos de les grafies *b* i *v*:
 - En paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*avet/abietàcies, avortar/aborció, berruga/verrucària...*).
 - En paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques (*beina, saba, arravatar, Còrdova, investir...*).
 - En paraules amb significat diferent segons si contenen *b* o *v* (*abís/avís, бага/vaga, beta/veta, roba/rova...*).
 - Escriptura de les ròtiques:
 - Darrere prefix: *arrítmia, , bilirubina, birrem, correferent, irracional, prerrogativa...*
 - En paraules compostes amb elements cultes: *cefalorraquidi, otorrinolaringòleg, micorriza, ornitorrinc...*
 - La grafia *w*: *wolfram, swing, twist, clown, wòlof...*

Accentuació i dièresi

- Accentuació dels estrangerismes no adaptats (*curriculum vitae / currículum...*).
- Accents diacrítics: les formes de plural (*béns, déus, pèls...*; *mans, mons...*) i les paraules compostes i derivades (*adeu, rodamon, a contrapel...*; *més-dient, pèl-roig...*).
- Qüestions ortogràfiques de *argüir*.

Apòstrof i guionet

- Casos de no apostrofació (*el ioga, el ianqui...*).
- Guionet en les paraules compostes:
 - Guionet en paraules compostes formades pel prefix *no-* (*la no-violència, els no-creients...; la no compareixença, els no fumadors...*).
 - Guionet en els composts que són manlleus: estrangerismes no adaptats (*au-pair, best-seller, dalai-lama...; bypass, cowboy...*), estrangerismes adaptats (*agnusdei, discjòquei, exlibris*) i expressions llatines (*alter ego, delirium tremens, honoris causa...*).

MORFOLOGIA I SINTAXI

Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu

- Forma femenina de l'adjectiu *propinc* (*propinqua*).
- Forma femenina del substantiu o adjectiu *ventríloc* (*ventríloqua*).
- Forma invariable dels adjectius *procliu* i *rude*.
- Paraules que canvien de significat segons el gènere (*còlera, delta, talent...*).
- Plurals en *-s* de singulars acabats en vocal tònica (*bebès, hindús, oboès...*).

Determinants i quantificadors

- Possessius: substitució d'un possessiu per un pronom feble (*Vaig anar a Girona i vaig visitar la seva catedral / [...] i en vaig visitar la catedral*).
- Numerals multiplicadors: formes femenines dels numerals multiplicadors (excepte *doble*) quan fan d'adjectius (*una dosi triple/tripla...*) i numerals multiplicadors que es refereixen a germans nascuts en el mateix part (*trigèmins, quadrigèmins...*).
- Numerals col·lectius específics de l'àmbit musical (*solo, duo, tercet...*), literari (*dístic, tercet...*), geomètric (*triangle, tetràgon, dièdre...*), de períodes de mesos (*bimestre...*), de períodes d'anys (*cinquantenari...*) i d'edat de les persones (*octogenari...*).
- Quantitatius invariables (*un bé de Déu de, tot de, un reguitzell de...*). Valor positiu de *cap* i *gens de* en oracions condicionals i interrogatives (*Si veus cap llibre barat, avisa'm*).
- Quantitatius variables: valor positiu de *gaire* en oracions condicionals i interrogatives (*Queda gaire gent?*).
- Indefinits: usos de *mant* i *sengles*; usos de *altri* i (*un*) *hom*. Valor positiu de *ningú* i de *res* en oracions condicionals i interrogatives (*Ha vingut ningú? Si vols res, ja ho diràs*).

Verbs

- Formes de participi de *néixer, pertànyer, romandre, enfondre i raure*.
- Correlació verbal d'imperfet d'indicatiu i condicional (*Si estudiaves, aprovaries*).

- Evitació de la perífrasi verbal, si no té sentit de continuació, *estar* + gerundi + participi (**La conversa està sent enregistrada* / **Estic sopant*).
- La perífrasi *dur*+expressió temporal+gerundi (*Duc tres hores esperant el tren*) i construccions genuïnes equivalents (*Fa tres hores que esper el tren...*).
- Usos de *tot* i *bo* + gerundi per reforçar la idea de simultaneïtat (*Escolta música tot corrent pel parc*).
- Ús de *en* + gerundi amb sentit temporal (*En sortint de casa, et telefonaré*).

Pronoms personals tòpics i febles

- El plural de modèstia (*nosaltres* en lloc de *jo*).
- El pronom reflexiu *si*.
- El plural majestàtic *nos*.
- Pronom *en* sense valor sintàctic (*Sempre se'n surt*).

Preposicions

- Ús de locucions preposicionals per expressar temps (*a la darrera de, a les acaballes de, tan bon punt...*) i lloc (*entremig de, a tocar de...*).
- Ús de la preposició *a* per evitar ambigüitats (*T'estima tant com al/el pare*).
- Ús de *sentir a* + infinitiu (*He sentit a dir que te'n vas*).
- Evitació de *a* en expressions comparatives (**He cuinat aquesta carn igual a la que va cuinar ta mare*).
- Evitació d'ambigüitats entre *a* i *en* (*Els socis explicaren la situació a/en la junta directiva*).
- Evitació de les construccions **acabar amb* (**Acabaràs amb la meua paciència*), **no poder amb* (**No puc amb tants de paquets*) i **fer-se amb* (**M'he fet amb el control de l'empresa*).
- Ús de *de* seguida d'infinitiu amb funció de subjecte o atribut en oracions afirmatives (*No és permès de fumar*); amb funció de CD que expressa voluntat, intenció, projecte o desig, d'acció voluntària (*M'han oferit de dirigir la coral*) i amb funció emfàtica (*D'explicar, no explica res*).
- Evitació de *de* seguida d'infinitiu amb funció de subjecte o atribut en oracions interrogatives (**En què et beneficia de caminar tant?*).
- Expressions temporals amb *fins* + gerundi o participi (*fins acabat el partit / fins havent acabat el partit*).
- Ús de les locucions prepositives i adverbials amb el verb *obstar*: *no obstant, això no obstant / no obstant això, no obstant* + SN, *no obstant* + oració.
- Verbs que regeixen preposicions (*lliurar-se a, maldar per, recórrer contra, prodigar-se en...*).

Conjuncions

- Precisió en l'ús de la locució conjuntiva *onsevulla que / onsevulga que*.

- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: distributives (*adés... adés, ara... adés, mig... mig*), adversatives (*altrament, nogensmenys, ans*), consecutives (*ergo*) i continuatives (*endemés, demés, altrament, de més a més*).
- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de subordinació: condicionals (*si doncs no*), temporals (*tota vegada que*), causals (*puix que, car*), consecutives (*talment que*) i concessives (*bé que, mal que, baldament*).

Adverbis

- Ús dels adverbis i les locucions adverbials següents: per expressar temps (*a trenc d'alba, de tard en tard, en acabat...*), lloc (*daltabaix, aquí deçà, de + expressió de lloc + estant...*), manera (*debadés, de sotamà, grosso modo, ex cathedra...*), quantitat (*quelcom, ultra mesura, qui-sap-lo...*) i afirmació (*no cal dir-ho, àdhuc, de bon de veres...*).

Usos de majúscules i minúscules

- Títols de publicacions (*la Revista de Llengua i Dret, la novel·la Un negre amb un saxo*).
- Càrrecs i tractaments personals (*el president del Govern, el rei Joan Carles I, el Dr. Pasqua*).

Puntuació

- Signes gràfics: dos punts en les construccions de distribució i organització de texts jurídics i administratius (*CERTIFIC: Que...*).
- Puntuació sintàctica:
 - Coma: per aïllar construccions absolutes amb participi o gerundi (*Mort son pare, va viure bé / Corrent tant, arribarà prest*).
 - Punt i coma: davant conjuncions o locucions conjuntives (*però, no obstant això, per tant, malgrat tot...*) que introdueixen enunciats llargs (*Es va passar el dia amunt i avall sense parar per tal d'acabar d'hora la feina; malgrat tot, encara tenia ganes de sortir de festa amb els amics*).
 - Dos punts: en les relacions de causa per juxtaposició (*No calia telefonar: ja ho sabíem*) i en les relacions de conseqüència per juxtaposició (*Varen arribar tard: no varen poder tastar la sopa*).
 - Parèntesis en les acotacions dramàtiques: —*Veniu. (El príncep ofereix la seva mà a la donzella.)*